Dosarul nr. 2-21556/2023
2-23151439-12-2-25102023-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat public la 16 iulie 2025
Cererea de apel a fost depusă la 18 iulie 2025
Hotărârea motivată a fost întocmită la 11 septembrie 2025

16 iulie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Dan Sîrbu
Grefier Ruslan Zgîrcibaba

cu participarea reprezentantului reclamantului Ceban Ion, avocatul Barașiant Mariana, împuternicită în baza mandatului seria MA nr. 2067547 din 27 septembrie 2023, în lipsa pârâtului și a reprezentantului său, citați în mod legal

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Ceban împotriva lui Dorian Istratii cu privire la obligarea revocării postării din spațiul mediatic, precum și obligarea publicării dezmințirilor,

CONSTATĂ:

Argumentele reclamantului.

La 24 octombrie 2023, Ion Ceban a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată împotriva lui Dorian Istratii cu privire la obligarea revocării postării din spațiul mediatic, precum și obligarea publicării dezmințirilor.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că la 21 septembrie 2023, ora 20:05, pârâtul a postat pe pagina sa publică de facebook o postare cu următorul text: „procesul de ridicare a imunității deputaților transfugi astăzi în Parlament a dezvăluit detalii interesante. Cât de disperat este fugarul Șor și cât de repede se vând deputății lui Voronin și Dodon. Nesterovschi, Lozovan, Ivan Ceban sunt dintr-un aluat care l-a plămădit Voronin, l-a preluat Plahotniuc și l-a plămădit mai departe cu mâna lui Dodon și mai nou fugarul Șor i-a cumpărat cu tot cu papuci. Atenție la oameni falși, atenție la cei care sunt gata să-și vândă țara pentru doi arginți. Exemplul primarului Ivan Ceban care ieri era împotriva Uniunii Europene și vorbea limba moldovenească, iar astăzi încearcă să mintă cetățenii că e pro-european și vorbește româna”.

Reclamantul atrage atenția că pagina de facebook a pârâtului este urmărită de cca 7,2 mii persoane.

Astfel, cele citate supra, reclamantul le consideră ca fiind judecăți de valoare fără substrat factologic, denigratoare și care lezează onoarea, demnitatea și reputația sa. Consideră că astfel de declarații publice sunt menite să manipuleze opinia publică, inducându-i teza falsă precum că ar fi fost controlat sau controlabil, prin presupuse acte de corupție, de către Voronin, Plahotniuc, Dodon și/sau Șor. Mai mult ca atât, aceste declarații sunt făcute în contextul perioadei electorale pentru alegerile locale generale din 5 noiembrie 2023, respectiv, mai au și menirea de a influența, prin denigrarea subsemnatului, rezultatul alegerilor generale din acest an.

În aceeași ordine de idei, reclamantul precizează că acestea reprezintă un fals insinuarea precum că ar fi fost sau este controlat și/sau controlabil, prin acte de corupție, de către persoanele sau unele persoane menționate în declarațiile pârâtului, or faptul că a fost membru dintr-un partid cu domnul Voronin sau Dodon nicidecum nu poate aduce la concluzia că aceștia decideau pentru reclamant. Astfel, de declarații nu sunt altceva decât atacuri la persoană. Dacă de aplicat logica pârâtului, atunci ar trebui să concludem că dumnealui tot a fost cumpărat „cu tot cu papuci" de către Maia Sandu, apoi de către Igor Grosu, fiind transmis, în această logică perversă, prin moștenire de la un proprietar la altul. O astfel de logică este una care diminuează însăși importanța persoanei și nu trebuie să aibă loc într-o societate democratică, respectiv- este o abordare absolut blamabilă

Într-o altă ordine de idei, reclamantul afirmă că nu este secretă poziția sa față de Plahotniuc și Șor, or, în nenumărate ori a declarat în discursurile sale publice. Astfel, atât prin acțiunile sale, cât și prin declarațiile sale s-a disociat și a condamnat comportamentul atribuit acestor persoane.

Mai mult ca atât, de la începutul războiului Rusiei împotriva Ucrainei a declarat, în nenumărate rânduri, că, condamnă acest act agresiv al Federației Ruse și consideră că astfel de acțiuni nu pot fi acceptate în lumea civilizată. În aceeași ordine de idei, a declarat că se disociază cu orice agendă publică promovată atât de către structurile oficiale ale Federației Ruse, cât și de către agenții de influență a acesteia.

Luând în considerare cele menționate mai sus, la 5 octombrie 2023, reclamantul a transmis, pe poșta oficială a pârâtului, cererea prealabilă.

Reclamantul consideră că faptul că pârâtul nu a transmis nici un răspuns la cererea prealabilă demonstrează că acțiunile de diseminare a falsurilor și judecăților de valoare fără substrat factologic, vizate în prezenta cerere, au fost făcute cu rea-intenție și întru defăimarea subsemnatului în contextul electoral. Adițional, este concludent și faptul că narativul persoanei vizate este absolut asemănător cu cel al candidaților la funcția de primar al capitalei din partea partidului de guvernare, dar și a celor ocoliți partidului în cauză.

În drept, cererea înaintată de Ion Ceban a fost întemeiată pe prevederile Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare și art. 5, 8, 166 și 167 Cod de procedură civilă.

Argumentele părții pârâte.

La septembrie 2024, pârâtul Dorian Istratii a depus referință pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 58-59).

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Ceban Ion, avocatul Barașianț Mariana a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

În ședința de judecată, pârâtul Dorian Istratii și reprezentantul său nu s-au prezentat din motive necunoscute instanței de judecată, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Aprecierea instanței.

Audiind explicațiile participanților la proces asupra acțiunii formulate, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată prin prisma înscrisurilor atașate la acțiuni și a obiecțiilor invocate în referința, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Ion Ceban, pentru următoarele considerente.

Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Alineatul (3) al articolului în cauză statuează că, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședința de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

La rândul său art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă indică, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Concomitent, potrivit art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, care statuează că, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform art. 9 alin. (1), (2) lit. h) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile

legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

În ședință de judecată, administrând înscrisurile dosarului, instanța de judecată a reținut că la 21 septembrie 2023, ora 20:05, pârâtul a postat pe pagina sa publică de Facebook o postare cu următorul text: „*procesul de ridicare a imunității deputaților transfugi astăzi în Parlament a dezvăluit detalii interesante. Cât de disperat este fugarul Șor și cât de repede se vând deputății lui Voronin și Dodon. Nesterovschi, Lozovan, Ivan Ceban sunt dintr-un aluat care l-a plămădit Voronin, l-a preluat Plahotniuc și l-a plămădit mai departe cu mâna lui Dodon și mai nou fugarul Șor i-a cumpărat cu tot cu papuci. Atenție la oameni falși, atenție la cei care sunt gata să-și vândă țara pentru doi arginți. Exemplul primarului Ivan Ceban care ieri era împotriva Uniunii Europene și vorbea limba moldovenească, iar astăzi încearcă să mintă cetățenii că e pro-european și vorbește româna*”.

Astfel, potrivit cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că le consideră ca fiind judecăți de valoare fără substrat factologic, denigratoare și care lezează onoarea, demnitatea și reputația sa. Consideră că astfel de declarații publice sunt menite să manipuleze opinia publică, inducându-i teza falsă precum că ar fi fost controlat sau controlabil, prin presupuse acte de corupție, de către Voronin, Plahotniuc, Dodon și/sau Șor.

În aceeași ordine de idei, reclamantul precizează că acestea reprezintă un fals, precum că ar fi fost sau este controlat și/sau controlabil, prin acte de corupție, de către persoanele sau unele persoane menționate în declarațiile pârâtului, or faptul că a fost membru dintr-un partid cu domnul Voronin sau Dodon nicidecum nu poate aduce la concluzia că aceștia decideau pentru reclamant. Astfel, de declarații nu sunt altceva decât atacuri la persoană.

Potrivit materialelor cauzei la 5 octombrie 2023, reclamantul Ion Ceban a transmis, pe poșta oficială a pârâtului Dorian Istratii, cererea prealabilă cu solicitarea revocării postării din spațiul mediatic, precum și publicarea dezmințirilor.

Constatând lipsa diligenței pârâtului Dorian Istratii de a revoca postarea din spațiul mediatic, precum și publicarea dezmințirilor, reclamantul Ion Ceban a promovat în justiție o acțiune cu privire la obligarea revocării postării din spațiul mediatic, precum și obligarea publicării dezmințirilor.

Ținând cont de pretențiile înaintate de reclamant în fața instanței şi circumstanțele elucidate în ședința de judecată, instanța consideră că raportului juridic litigios dedus judecății îi sunt aplicabile prevederile art. 32 alin. (1) şi (2) din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, iar libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

La art. 2 al Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare este specificat, *inter alia* că termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificații: *defăimare* – răspîndire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea

şi/sau reputaţia profesională a persoanei; răspîndire a informaţiei – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată). *răspîndire a informaţiei* – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată); *informaţie* – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine; *fapt* – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiţii concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită; *judecată de valoare* – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit.

În același timp, instanța relevă că potrivit alin. (1) al art. 7 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

Persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație.

Alin. (3) din același articol prevede că persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.

Prevederile art. 3 alin. (1) din Legea sus-menționată, statuează că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare.

Conform art. 3 alin. (2) al aceleiași Legi, libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât şi forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează.

Alin. (3) și (4) reglementează situațiile în care dreptul la libertatea de exprimare poate fi limitat, menționând că exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morală, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şiimparţialitatea puterii judecătoreşti.

Prin urmare, restrângerea libertăţii de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut de lege şi doar în cazul în care restrângerea este proporţională cu situaţia care a determinat-o, respectându-se echilibrul just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat.

Suplimentar, instanța de judecată a stabilit că din citatele invocate în acțiunea dedusă judecății, dar și însăși din conținutul postării de pe pagina de Facebook a pârâtului Dorian Istratii, nu rezultă clar și echivoc că cele relatate sunt îndreptate exclusiv spre lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale a reclamantului.

În susținerea argumentului juridic de respingere a cererii de chemare în judecată, instanța a stabilit că Legea nr. 64/2010 stabilește că persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului,

iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că, informația este falsă. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persona care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama reclamantului care trebuie să dovedească că pârâtul a răspândit informația, îl vizează, este falsă si defăimătoare. Însă, la caz reclamatul nu a demonstrat aspectul defăimător al declarațiile oferite de pârâtul Dorian Istratii prin postarea din 21 septembrie 2023, ora 20:05 de pe pagina de Facebook.

Prevederile legale citate *supra*, trebuie interpretate şi aplicate în concordanță cu jurisprudența Curţii Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere că libertatea de exprimare este garantată prin art. 10 din Convenţia Europeană, care prin paragraful al doilea permite statelor să aducă anumite limitări acestei libertăţi, cu condiţia să respecte cerinţele prevăzute de Convenţie pentru valabilitatea lor.

Astfel, fiind statuat că exercitarea acestor libertăţi ce comportă îndatoriri şi responsabilități poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrîngeri sau sancţiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (…) protecţia reputaţiei sau a drepturilor altora (...).

Pentru a fi convențională, ingerința în libertatea de exprimare trebuie să îndeplinească trei condiții cumulative prevăzute de paragraful 2 al art. 10 CEDO, şi anume: i) măsura să fie prevăzută de lege; ii) să urmărească unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2; iii) şi să fie necesară într-o societate democratică pentru atingerea lor.

Cu referire la prima condiție ca măsura să fie prevăzută de lege, instanța reține prevederile art. 3 alin. (1), (2) şi (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, care prevăd condițiile și temeiurile de limitare a libertății de exprimare. Iar, în privința condiției ca măsura să urmărească unul din scopurile legitime, instanța reține că unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2 al art. 10 din Convenție, este protecția reputației altora.

Respectiv, odată ce s-a constatat cu certitudine că măsura de limitare a libertății de exprimare este prevăzută de lege și a urmărit un scop legitim, în continuare urmează a fi examinată cea de a treia condiție și anume, dacă există un just echilibru între, pe de o parte, protecția dreptului consacrat de articolul 10 CEDO şi, pe de altă parte, aceea a dreptului reclamantului la protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, care, ca elemente al vieții private, sunt garantate de art. 8 al Convenției.

Este de menționat că, determinând distincția clară între informații, denumite fapte, şi opinii, denumite judecăți de valoare, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a remarcat că existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil de a fi dovedit.

Curtea reamintește că limitele criticii admisibile în privinţa unui om politic, vizat în această calitate, sunt mai mari decât în privinţa unei simple persoane particulare: spre deosebire de al doilea, primul se expune în mod inevitabil şi conştient unui control atent al faptelor şi gesturilor sale atât din partea ziariştilor, cât şi din partea majorităţii

cetăţenilor; în consecinţă, trebuie să arate mai multă toleranţă (*Lingens împotriva Austriei*, 8 iulie 1986, pct. 42, serie A nr. 103).

Cu referire la jurisprudența CtEDO, în care sintagma „judecată de valoare fără substrat factologic suficient" mai este numită şi „opinii excesive", instanța de judecată menționează că judecăţile de valoare pot fi preţioase, fără valoare sau negative, întemeiate sau neîntemeiate, convingătoare sau discutabile, progresiste sau reacţionare etc. Acestea nu pot fi dezminţite prin hotărârea judecăţii. Ele pot fi dezbătute prin polemică, adică răspuns (replică, comentariu).

În acest sens, în partea ce se referă la necesitatea reclamantului de a proba că situația nu este o judecată de valoare sau că aceasta nu se bazează pe un substrat factologic suficient, doar invocarea unei stări de fapt si circumstanțele prezentate în acțiune este insuficientă pentru a atesta o lezare a onoarei și demnității, inclusiv profesionale a reclamanților.

Este important de menționat, în contextul invocării unei pretinse ingerințe în drepturile reclamantului, pe motivul exercitării dreptului la libera exprimare de către pârât, că persoanele private se bucură de cea mai largă protecție, în contextul în care acestea nu sunt implicate în activități publice. În momentul implicării acestora în activități publice sau activități de interes public ei se expun criticii publice.

La acest subiect, instanța de judecată reține şi faptul că, persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat, iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că informația este falsă. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persoana care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale.

Reglementările similare sunt prevăzute şi la art. 24 al Legii cu privire la libertatea de exprimare în conformitate cu care, sarcina probațiunii este pusă pe seama reclamantului care trebuie să dovedească că pârâtul a răspândit informația, îl vizează şi este defăimătoare, informația constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă, sau judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient, existența şi cuantumul prejudiciului cauzat.

Din ansamblul reglementărilor privind dreptul la liberă exprimare, rezultă că acesta nu este unul absolut, ci poate fi supus limitărilor, restrângerilor, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva anumitor valori pe care statul le poate apăra în mod legitim sau chiar împotriva democrației însăși.

Astfel, libertatea de exprimare, ca drept esențial într-o societate democratică, nu poate fi exercitată dincolo de orice limite. Ca orice altă libertate socială, ea presupune luarea în considerare a unor interese de ordin general, cum sunt siguranța națională, integritatea teritorială a statelor contractante, siguranța publică, apărarea acesteia şi prevenirea săvârșirii unor infracțiuni, protecția sănătății şi a moralei publice, garantarea autorității şi imparțialității puterii judiciare, precum şi a unor interese de ordin personal, anume reputația şi drepturile ce aparţin altor persoane, împiedicarea divulgării informațiilor confidențiale.

Respectiv, orice atingere adusă demnității şi reputației persoanei, o expune pe aceasta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relațiilor sociale, iar lezarea onoarei presupune că persoana simte schimbarea opiniei societății despre sine.

Analizând circumstanțele cauzei, coroborate cu normele enunțate, instanța de judecată invocă că cerința de a dovedi judecățile de valoare este imposibil de a fi îndeplinită, deoarece adevărul afirmațiilor ce constituie judecăți de valoare nu poate fi dovedit, iar invocarea probei veridicității, în acest context, ar constitui o încălcare a libertății de exprimare garantate de art. 10 al Convenției Europene.

Astfel, instanța concluzionează că acțiunea reclamantului privind dezmințirea informațiilor, pretinse a fi defăimătoare și false care sunt lipsite de substrat factologic suficient, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanța reiterează că cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Ceban, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Cererea de chemare în judecată depusă de Ion Ceban împotriva lui Dorian Istratii cu privire la obligarea revocării postării din spațiul mediatic, precum și obligarea publicării dezmințirilor, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecătorul Dan Sîrbu